

ÇUHADARLI KÖYÜ GÖKÇEBEL YAYLASINDA KALANLAR

Çuhadarlı Köyü, Kahramanmaraş Andırın ilçesine bağlı yaklaşık 500 nüfusa sahip tarihi geçmişi eskilere dayanan önemli yerleşim merkezlerinden biridir. Köy, Kahramanmaraş yolu üzerinde ve Andırın'a 18 km uzaklıktadır. Burada yaşayanların çoğunluğunun soyadı Çuhadar'dır. Bunun nedeni, Çuhadar ailesinin köklü ve ülkemizin Trabzon, Erzurum, Erzincan, Sivas, Kahramanmaraş, Hatay, Kayseri, Konya, Kocaeli gibi illerine dağılan fakat aynı kökten gelen kişiler olmasıdır. Çuhadarlı'ya gelen Çuhadar'ların Kahramanmaraş'tan geldiği söylenmektedir.

Çuhadarlı; çeşit çeşit ağaç türü, kaleleri, yaylası, soğuk suları, farklı kuş türleri ile tam bir doğa harikası yerdir.

Ortaokulu bitirdikten sonra köyden ayrıldım; ama fırsat buldukça hem Sila-i Rahim yapmak hem de köyümüzü görmek için Çuhadarlı'ya gidiyorum. 2018 yaz aylarındaki köy ziyaretinde, Gökçebel Yaylasına gittim. Karşılaştığım ve gördüğüm manzara beni hem hüzünlendirdi hem de farklı düşüncelere itti. 1980'lerdeki Gökçebel Yaylası ile 2018 yılındaki Gökçebel Yaylasını sizlerle paylaşmak istedim. Hem gelecek nesillerin yayla hakkında bilgi edinmeleri hem de doğayı sahip çıkıp-çıkamadığımızı görmek açısından bu bilgilerin faydalı olacağını düşünüyorum.

1980'lerde Gökçebel Yaylası:

- **Meşe Ağacı:** Yaylanın ortasına yakın yerde dev bir meşe aşığı vardı. Bu ağaç yağmura, kara, kışa, soğuğa, sıcağa karşı çok dayanıklı idi. İnsanlar ve hayvanlar için bir ev, bir gölgelik idi. Artık bu dev meşe ağacı yoktur.
- **Armut Ağaçları:** Yaylanın tam ortasında, kuzeyinde, doğusunda birçok armut ağaçları vardı. Bu ağaçların armutlarını kurt, kuş, insan yemekle bitiremezdi. Artık armut ağaçları da yoktur.
- **Dut Ağaçları:** İki adet çok büyük dut ağacı vardı. Bu ağaçlara bazen dudun ana gövdesinden çıkmak yerine dalından ancak çıkılabiliirdi. İnsanlar ve kuşlar için vazgeçilmezdi. Ne yazık ki artık dut ağaçları da yoktur.
- **Ceviz Ağacı:** Kocaman bir ceviz ağacı vardı. Bu ağacı kim dikti bilmem; ama gençler, sincap ve diğer canlılar için çok güzel bir besin kaynağı idi. Artık ceviz ağacı da yoktur.
- **Erik Ağaçları:** Çeşit çeşit erik ağaçları vardı. Gelen geçen bu eriklerden yendi. Artık bir tane bile erik ağacı kalmamış.

- **Kızılılık Kiraz Ağaçları:** Şeker, kalp, böbrek, kemik hastalıkları gibi birçok hastalığa şifa olan, besin açısından zengin olan bu ağaçlardan onlarca vardı. Fakat artık bu ağaçlar da yoktur.
- **Toprak Havuz:** Zamanın şartlarına göre topraktan yapılmış kocaman bir havuz vardı. İnsanlar bu havuzu bahçelerini sulamak için kullanırdı. Üç farklı yerden buz gibi akan sular vardı. Bu sular ile havuz dolar ve bahçeler sulanırdı. Artık bu havuzun kalıntısı bile yoktur.
- **Ekim Alanları:** Gökçebel Yaylası her yönü ile insanı kucaklar, insanlara umut, aş verirdi. İnsanlar buğday, arpa, çavdar, yonca gibi ürünler ekerdi. Ayrıca nerede ise her evin bir bahçe alanı vardı. İnsanlar buraya soğan, sarımsak, domates, biber, patlıcan, fasulye, turp gibi sebzeler ekerdi. Gökçebel Yaylası insanı kucaklar, onlara ekmek, aş verirdi. 2018 yılına gelindiğinde yaylada, ottan, çöpten başka bir şey kalmadı.
- **Yörük Çadırları:** Gökçebel Yaylası yaz aylarında Yörüklerin konaklama yeri idi. Her yıl 6-7 Yörük aile gelir kıl çadırlarını kurar, yaklaşık 4 ay burada konaklardı. Gökçebel Yaylası her yıl ortalama üç-dört bin keçiye hayat verirdi. Hatta Yörükler köy bütçesine burada bulundukları süre için maddi katkıda bulunurlardı. Artık ne yörükler, ne keçileri, ne köpekleri, ne de kıl çadırları var.
- **Alaüddevle Bozkurt Bey:** Köyümüzde padişahın mezarı olarak bilinen ve büyük saygı gösterilen Alaüddevle Bozkurt Beyin mezarı da Gökçebel Yaylasında'dır. Bu mezar da bakımsız durumdadır.
- **Çat Çat Çınar:** Yaylanın en önemli ağaçlarından biri olan çat çat çınar dev gövdesi, dalları, yaprakları ile yıllara meydan okurcasına, tüm görkemi ile hayatına devam ediyor. Umarım hep böyle kalır.
- **Andız Ağacı:** Bazen azıkların asıldığı bir askı, bazen insanların gölgesinde yemek yediği, korunduğu, sığındığı alan, bazen hayvanlara yiyecek, bazen de andız teşbihinin hammaddesi olan Andız ağacı yaşamaya devam ediyor
- Yaylada kaybolan birçok eser, ağaç ve meyve var. Yaylanın eski halinden eser yok. Kaderine terk edilmiş bir hali var. İnsan şöyle düşünüyor; "büyüklerimiz bu ağaçları, meyveleri ne emeklerle yetiştirdi, insanlığa faydalı oldu." Bizler neden bu mirasa sahip çıkamadık, çıkamıyoruz. Eski yaşamlar mı yoksa şimdi genelde dört duvar arasındaki yaşamlar mı daha iyi? Acı bir gerçek var ki doğamız, topraklarımız, yeşil alanlarımız hızla kayboluyor. Sahip çıkamıyoruz, korumuyoruz, artırmıyoruz. Gelecek nesillerin sermayesinden tüketiyoruz. Gelecek nesillere ne diyeceğiz? Ağaçları kestik, ya da kesene tepki göstermeyerek mirasa sahip çıkamadık diyebilecek miyiz?

Sözün özü, kültürümüze, doğamıza ve geçmişimize bir taraftan sahip çıkıp korunurken diğer taraftan yeni ağaçlar dikmeli, toprağı işlemeli en önemlisi de üretmeliyiz.

Her şeye rağmen Gökçebel Yaylası hala çok güzel.